

РЕШЕНИЕ

№ 8967

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2061** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от А. Л. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв. Ю. Г. срещу Заповед ППАМ № 229з156/31.01.2025г., издадена от Д. Г. на длъжност КО, група ООР, сектор ОП при 05 РУ – СДВР, с която за нарушение на чл.171, т.1, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, на основание чл. 172, ал.2, т.3 от същия закон му е отнето свидетелството за управление на МПС, до решаване на отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на административнопроизводствени правила и в несъответствие с целта на закона. Иска се нейната отмяна. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът - Д. Г. на длъжност КО, група ООР, сектор ОП при 05 РУ – СДВР се представлява от юисконсулт В. - Г., която излага подробни доводи за законосъобразност на оспорения административен акт. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за

установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че със Заповед за прилагане на ПАМ № 229з156/31.01.2025г., издадена от Д. Г. на длъжност КО, група ООР, сектор ОП при 05 РУ – СДВР, издадена от Д. Г. на длъжност КО, група ООР, сектор ОП при 05 РУ – СДВР, с правно основание чл. 171, т.1, б.“б“ ЗДвП, на жалбоподателя А. А., като водач на МПС – л.а. „К.“, модел ЦТС 3,6 В6 с рег. [рег.номер на МПС] , е наложена ПАМ – „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“, а именно след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с тест, изследван с доказателствен анализатор - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; Заповедта е връчена на 31.01.2025 г. лично на жалбоподателя.

В оспорената заповед е посочено, чрез препращане към АУАН Серия GA № 1395106, че на 31.01.2025 г. около 15.21 ч., жалбоподателят е управлявал МПС – л.а. „К.“, модел ЦТС 3,6 В6 с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]до номер 15 с посока на движение от [улица]към [улица], като при извършена проверка срещу №31 за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Дрегер DRUGTEST 5000 с фабричен № ARRM 0035, с проба № 391 е установено, че водачът управлява след употреба на кокаин. На водача е издаден талон за медицинско изследване (ТИМ) № 264021 за установяване употребата на наркотични вещества, с указан час и място на явяване в медицинско заведение (ВМА – [населено място]) до 40 минути.

Към преписката е приложен цитираният АУАН Серия GA № 1395106 от 31.01.2025 г., в който е изложена същата фактическа обстановка, както и в оспорената заповед. Приложен е талон за изследване № 264021, в който са дадени указания в срок от 40 минути да се яви във ВМА, за да даде кръвна проба.

В хода на съдебното производство ответника е представил като доказателство Съдебна химикотоксикологична експертиза, с която е установен положителен резултат за кокаин.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежната страна, при наличието на правен интерес, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е постановен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно-производствените правила за неговото издаване.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 513з-5215/21.06.2022 г. на директора на СДВР (л.25) Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на

министъра на вътрешните работи (л. 29), Заповед № 513з-4683/02.05.2024 г. на директора на СДВР (л.27) и Заповед № 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР (л.28), съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, вр. с чл. 59, ал. 2 АПК, в т.ч. процесната заповед е мотивирана. В същата са посочени изчерпателно установените от прилагания мярката обстоятелства, правното основание и в конкретният случай е разпореден правен резултат, който е следствие на посочените в ПАМ факти и обстоятелства и който се вписва в нормата на чл. 171, т. 1, буква "б" от ЗДвП. Съдът намира, че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето.

Съгласно нормата на чл. 171, т. 1, буква "б" от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: ... след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца;

В случая не се спори, че при извършена проверка на място, водачът е изпробван с техническо средство Дрегер DRUGTEST 5000 с фабричен № ARRM-0035 и е установено, че жалбоподателя управлява след употреба на кокаин. Това обстоятелство се установява безспорно и от Съдебна химикотоксикологична експертиза с рег. № И-8315 от 28.05.2025 г. /л.68/, с която е установен положителен резултат за кокаин.

Наличието на материалноправните предпоставки за издаване на заповед за налагане на ПАМ от този вид, обосновава извод за законосъобразно упражнена компетентност от страна на издателя на заповедта. Полицейският орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжен при наличието на визираните в нормата предпоставки, да издаде заповед с конкретното съдържание и да наложи по отношение на водача предвидената в закона принудителна административна мярка.

В настоящия случай оспорената заповед е съобразена с материалния закон. С нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е предвидено налагането на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества.

Съгласно чл. 174, ал. 4 от ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредба № 1/19.07.2017 г.), проверката за употреба на наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване на тестове или химико-токсикологични изследвания. В случая не е спорно, че при извършената проверка техническото средство е отчело положителен резултат за кокаин, което е потвърдено в последствие и от изготвената токсикохимична експертиза от 28.08.2025 г. Актосъставителят, в изпълнение на задълженията си, произтичащи от разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., е оформил талон за изследване по образец, съгласно Приложение № 1, като при спазване на чл. 6, ал. 4 и ал. 6 от същата наредба, е отразил в него желанието на извършителя установяването на наркотични вещества в кръвта да бъде извършено с медицинско и химическо лабораторно изследване, мястото - ВМА, където следва да се извърши медицинското изследване и срока на явяване там – 40 мин., съобразен с условията на чл. 6, ал. 8 от Наредба № 1/19.07.2017 г. Следва да се отбележи, че съгласно цитираната разпоредба, крайният срок за явяване на водача за медицинско изследване се определя от контролния орган в зависимост от отдалечеността на лечебното заведение и възможността за ползване на обществен или друг превоз за отиване до него. В случая, контролният орган е съобразил обстоятелството, че нарушението е извършено в населено място, в което се намира мястото за извършване на медицинско изследване и съобразно чл. 6, ал. 6, т. 2 Наредба № 1/19.07.2017 г. е определил срок в рамките на в разпоредбата - 40 минути. Явяването на лицето в лечебното заведение е негово задължение, което той дължи като краен резултат, което е и сторено. Изготвена е и съответна експертиза.

Безспорно жалбоподателят, след като е тестван с техническо средство, което е отчело положителен резултат за кокаин е дал и кръвна проба, която потвърждава установената употреба на кокаин и съответно управление на МПС под въздействието му.

Следва да се посочи и това, че принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което са от вида на преустановяващите ПАМ. ПАМ се прилага без оглед на вината и не съставлява административнонаказателна санкция. Принудителната административна мярка не е насочена към личността на дееца – да санкционира неправомерното му поведение, а към правните последици от неправомерното поведение – да се предотврати и преустанови административното нарушение (чл. 22 от ЗАНН). Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да осуети възможността деецът да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява наказание. Именно затова тя се прилага под прекратително условие - " за не повече от 6 месеца".

Също така в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б "б" от ЗДвП не е въведено като условие за издаване на ЗППАМ, въпросът с наличието на наркотични вещества да е окончателно разрешен, достатъчно е при проверката да е установено, че проверяваният е употребил наркотични вещества, в случая кокаин.

Също така съгласно чл. 172, ал. 3 от ЗДвП в тези случаи се прекратява регистрацията на ППС със съставянето на АУАН, при което органът действа в условията на обвързана компетентност. В настоящия случай безспорно е установено по делото, че са налице и двете хипотези на чл. 171, т. 1, б "б" от ЗДвП, а именно жалбоподателят А. е изпробван с техническо средство Дрегер DRUGTEST 5000 с фабричен № ARRM-0035 и е установено, че управлява след употреба на

кокаин и в следствие това е потвърдено от изготвената токсикохимична експертиза.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона. Засягането с оспорената заповед на правата на оспорващия и в частност временното отнемане на СУМПС, до решаване на за отговорността му, но за не повече от 18 месеца е счтено от законодателя, като съразмерно и съответно на преследваната легитимна цел - осигуряване безопасността на движението по пътищата.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че е налице валиден и законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при наличието на материалноправните предпоставки за прилагане на процесната принудителна административна мярка.

Съвкупната преценка на изложените фактически и правни доводи обуславя краен извод за неоснователност на оспорването, поради което същото следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на направените разноски се явява основателно. Ето защо, на ответната страна следва се присъдят разноски в размер на 102.26 евро /200,00 лв./, представляващи юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Водим от горното, Административен съд – София-град, Трето отделение, 60 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Л. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв. Ю. Г. срещу Заповед ППАМ № 229з156/31.01.2025г., издадена от Д. Г. на длъжност КО, група ООР, сектор ОП при 05 РУ – СДВР.

ОСЪЖДА А. Л. А., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 102.26 евро /200,00 лв./, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: